

[Statsministeren]

lede effekt måske forøges tilsvarende. Det skal vi være opmærksomme på, og derfor ligger der utvivlsomt en betydelig opgave i at få udbygget koordinationen af de mange statslige og amtskommunale og tillige EF-aktiviteter ude i regionerne. Regionale erhvervsudviklingsprogrammer kan være en god ramme dels for en koordineret regionalindsats kommuner og amtskommuner imellem, dels for koordinering af regionale, statslige og kommunale aktiviteter.

Regeringen er overbevist om, at kommuner og amtskommuner vil gå aktivt ind i arbejdet med at udforme sådanne konkrete regionale erhvervsudviklingsprogrammer.

Nu har jeg i korthed redegjort for vores syn, dels principielt, dels på, hvor vi skal udvide rammerne for kommunal aktivitet, og regeringen er faktisk i gang med at forberede lovforslag, som omfatter de tre områder, jeg nu har skildret.

Regeringen håber på et samarbejde om disse vigtige temaer – vi er klar til, når øjeblikket er modent, at fremsætte forslag ud fra en opfattelse af, at det, der er brug for, vel ikke så meget er, skal vi kalde det ideologiske manifestationer og grøftegraverier – og dem kunne vi godt tage fat på. Det, vi håber at vi kan samle et bredt flertal om, er at præcisere grænser og løsninger af faktiske og praktiske problemstillinger. Regeringen vil gerne deltage i en fordomsfri drøftelse af alle disse spørgsmål om kommunerne og erhvervspolitikken. Jeg håber, det kan slutte med, at vi inden alt for længe kan samles om at føre et lovforslag derom igennem i Folketinget.

Forhandling

Rahbæk Møller (SF):

Jeg takker statsministeren for svaret. Det fremgår på trods af mange forbehold, at der er sket en væsentlig opblødning i regeringens holdning. Hidtil har indenrigsministeren strammet og strammet over for amter og kommuner, nu taler statsministeren om at udvide rammerne. Det skal statsministeren ikke have utak for, men spørgsmålet er, om opblødningen er stor nok.

Indledningsvis vil jeg gennemgå de punkter, hvor vi ser problemerne. Jeg vil starte med systemeksport. Her meldte statsministeren positivt ud, men den åbning, han gav, er næppe til-

strækkelig til at sikre en fornuftig udnyttelse af kommunal ekspertise. Sagen er jo den, at det hele tiden har været muligt for amter og kommuner at deltage i systemeksport under samme vilkår som statslige styrelser, nemlig som underleverandører til private eksportselskaber. Erfaringerne viser, at denne mulighed ikke er god nok. Det er der tre årsager til:

For det første er det væsentligt på de fleste eksportmarkeder, at de virksomheder, der faktisk har ekspertisen, deltager synligt i eksportselskabet, og når det drejer sig om salg af kommunal ekspertise, betyder det, at kommunerne skal være synligt med i eksportselskabet med repræsentation i ledelse osv. Det er langtfra tilstrækkeligt, at en privat virksomhed lejer et par kommunale medarbejdere.

For det andet er offentligt ansatte også mennesker, og som alle andre er deres engagement og interesse for at udvikle ideer størst, når deres deltagelse er synlig. En af årsagerne til, at de fleste statslige styrelser hidtil har været meget tilbageholdende med at deltage i systemeksport, skal netop søges i, at deres rolle har været begrænset til at være underleverandører.

For det tredje er der økonomiske problemer. Når salgsartiklen er offentlig ekspertise, skal den naturligvis ikke stilles gratis til rådighed for private virksomheder. Det er urimeligt over for skatteyderne, og det er i modstrid med det princip, som vi alle er enige om, nemlig at kommuner og amter og offentlige styrelser i det hele taget ikke må favorisere enkeltvirksomheder, men det er meget svært at sikre det offentlige den rigtige betaling via timebetaling, for ingen ved jo, hvor stor eksporten faktisk bliver. Det problem kan selvfølgelig løses ved en royaltordning, men det bedste er, at kommunerne simpelt hen er medejere af eksportvirksomhederne og dermed får andel i overskuddet. Med andre ord må amter og kommuner kunne deltage med bestyrelsesansvar og kapital i systemeksportselskaber. Dette skal også gælde selskaber, der sælger både privat og kommunal ekspertise. Her har indenrigsministeren grebet ind med påstand om, at kommuner ikke må deltage i salg af privat ekspertise. Jeg kan f.eks. nævne Dan Waste, der samarbejder med Københavns Kommune og Vølund, og som agter at sælge knowhow om affaldsbehandling, og her er der behov for viden fra både private og kommunale. Det er jo skik her i landet, at det er private